gledga

Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran
Letnik XVIII Številka 5 November 2020
Brezplačni izvod ISSN 1854–0449

Poštnina plačana pri pošti 6101 KOPER – CAPODISTRIA * TISKOVINA * NDP

Premiera
v Gledališču Koper

Stoletje mjuzikla

Stanislav Moša

Kakršna bo glasba, takšno bo tudi glasbeno gledališče

Sara Del Sal

Sto let mladosti

Gledališče TeatroKoper Capodistria

SNG NOVA GORICA

slovensko stalno gledališče
teatro stabile sloveno

Gledališče Koper, SNG Nova Gorica, Slovensko stalno gledališče

Stanislav Moša

Stoletje mjuzikla

Krstna uprizoritev

Režiser	**Stanislav Moša**
Glasbeni vodja in dirigent	**Patrik Greblo**
Koreografinja	**Aneta Majerová**
Kostumografinja	**Andrea Kučerová**
Scenograf	**Petr Hloušek**
Dramaturg	**Mirko Vuksanović**
Oblikovalec svetlobe	**Jaka Varmuž**
Oblikovalec zvoka	**Gaber Radojevič**
Asistenta režije	**Ivan Loboda** **Renata Vidič**

Igralci in pevci
Tinkara Kovač, **Jure Kopušar**, **Rok Matek**, **Patrizia Jurinčič Finžgar**, **Lara Komar**, **Primož Forte**, **Petr Gazdík** / **Dušan Vitázek** / **Oldřich Smysl**, **Anja Drnovšek**, **Patrik Greblo**

Plesalci
Dana Petretič, **Eva Tancer**, **Siniša Bukinac** (plesni vodja), **Angelo Menolascina**

Instrumentalisti
Patrik Greblo (klaviature), **Boštjan Grabnar** (klaviature), **Klemen Kotar** (pihala)

Inspicientka **Renata Vidič**. Tonska tehnika **Alen Kump** in **Martin Belac**, lučni tehniki **Martin Peca**, **Siniša Milić**, **Vid Prinčič**, videotehnik **Amar Ferizović**. Maskerki **Sara Longar**, **Tina Humar**. Odrska tehnika **Vasja Bradač**, **Daniel Tofil**. Garderoberke **Anja Ukovič**, **Karolina Rulofs**, **Tina Humar**, **Silva Gregorčič**.
Sceno je izdelal odrski mojster **Franc Kramperšek**. Kostumi so bili izdelani v Mestnem gledališču Brno, Gledališču Koper, SNG Nova Gorica in Slovenskem stalnem gledališču, Trst.

Premiera 3. julija 2020 na Martinčevem trgu na 27. Primorskem poletnem festivalu.

Predstava traja 2 uri in 30 minut in ima odmor.

Sezona 2019/2020

Kakršna bo glasba, takšno bo tudi glasbeno gledališče

Pogovor režiserjem Stanislavom Mošo ob premieri muzikala Stoletje mjuzikla

Foto: arhiv Mestnega gledališča Brno

Razjasniva najprej tole. Še pred pogovorom ste mi dejali, da oznake »muzikal« ne uporabljate radi, četudi vas večina prepoznava prav po njihovi režiji. Zakaj?
Vzrok tiči v kulturnem kontekstu nekdanje Češke, ki je muzikale – podobno kot komedijo, bulvarko ali detektivko v dramskem gledališču in opereto v glasbenem – pojmovala kot drugorazredno umetnost; večina pa je ob tem pozabljala, da je tudi režija komedije ali operete zahtevno in odgovorno delo, da tudi komični žanri potrebujejo vrhunske izvajalce. Muzikale danes pišejo resni skladatelji in zato namesto besede muzikal raje uporabljam glasbeno gledališče.

Uprizoritev, ki jo pripravljate skupaj z igralci treh primorskih gledališč, je pravzaprav koncertna predstava, »venček« odlomkov iz muzikalov, ki ga nadgrajujejo bogati kostumi in plesalci. Kako to, da se niste z istimi pevci raje odločili za uprizoritev komornega muzikala?
Odločitev za koncept uprizoritve je bila v rokah umetniške vodje koprskega gledališča Katje Pegan. Predlagal sem ji nekaj naslovov svetovnih muzikalov, za katere verjamem, da bi jih ekipa, s katero delam, lepo izkoristila; na primer *Krvni bratje* Willyja Russlla, v tem trenutku najbolj igrani muzikal v Londonu, in to z majhno zasedbo. Rok Matek, Jure Kopušar, Tinkara Kovač in drugi bi bili v njem odlični.

Po kakšnem ključu ste izbrali songe za *Stoletje mjuzikla*? Gre za songe, ki gredo najhitreje v uho in jih večina zato že pozna?
Z izborom nisem želel predstaviti najbolj všečnih ali komercialno najbolj uspešnih pevskih točk, temveč tiste, ki predstavljajo nekakšne mejnike v razvoju glasbenega gledališča. Občinstvu želim podati temeljno informacijo o tem žanru, zato posamezne pevske nastope z govorjenim besedilom povezuje tudi pianist Patrik Greblo. Izbral sem točke iz tistih muzikalov, ki jih dobro poznam in sem jih tudi režiral, ter jih povezal v preizkušen model koncertne predstave; tega smo v Mestnem gledališču v Brnu pripravili že večkrat. Tam se nismo

omejili le na songe iz muzikalov za odrasle, temveč smo podobno koncertno predstavo pripravili tudi z odlomki iz muzikalov za otroke in jo seveda namenili mlademu občinstvu.

V predstavi bodo gledalci lahko slišali 27 songov iz muzikalov od tridesetih let 20. stoletja do danes. Kako se v ta izbor vključuje Gerschwin, ki velja za klasičnega skladatelja, in njegova arija *Summertime* iz opere *Porgy in Bess*?

Tikara Kovač arijo odpoje vrhunsko, četudi v njej prepleta različne pevske tehnike in, verjemite, lahko bi jo pela tudi v operi. V izbor sem jo uvrstil predvsem zato, ker doda informacijo več o glasbi in pevski tehniki.

Že bežen pregled vaših režij pokaže, da vas kot režiserja najbolj privlači prav muzikal. Vas režija opere, ki ima v očeh številnih še vedno večji ugled, ne zanima?

V času študija sem se seznanil tudi z opernim petjem in danes do operne umetnosti občutim spoštovanje, prav tako do opernih pevcev in režiserjev. Režiral sem nekaj oper, toda operne hiše s svojim železnim repertoarjem ostajajo nekakšni zveneči muzeji. Osebno pa me – tako v dramatiki kot v glasbi – bolj privlačijo sodobnejša dela. Moj svet je zato svet muzikala, glasbenega gledališča.

Je res, da na Češkem – takoj za Nemčijo, Francijo in Avstrijo – nastane največ novih muzikalov v Evropi?

Ne vem natačno. Vem pa, da danes nihče od skladateljev ne piše več oper, vsi želijo pisati glasbo le še za muzikale. Kot intendant gledališča z dramskim in glasbenim odrom vsako leto prejmem vsaj deset ponudb za muzikale, ki so jih napisali preverjeni in uveljavljeni češki skladatelji. Domači muzikal, ki se je na naših odrih do danes najbolj uveljavil in ga v različnih gledališčih igrajo še danes, je *Dracula* skladatelja Karla Svobode. Izvirna postavitev iz leta 1995 je bila velika predstava z dobrimi pevci in režiserjem; in samo v Pragi si jo je ogledalo več kot milijon gledalcev. Verjamem, da je z uspešnimi in priljubljenimi muzikali tako tudi v drugih evropskih državah.

Češka je tako kot mnogo nekdanjih vzhodnih držav muzikal »uvozila« z Zahoda. Preseneča pa dejstvo, da se je pri vas tako dobro prijel ...

Znova se moram vrniti v zgodovino. V času socializma je bilo pri nas priznano samo komorno glasbeno gledališče. Pesmi iz teh glasbenih komedij smo takrat poznali vsi, še vedno pa smo bili lačni pravega glasbenega gledališča, muzikalov po vzoru Zahoda, ki so vsebovali elemente jazza in rocka. V državi, v kateri je v tistem času prevladovala krilatica, da je »saksofon orožje kapitalizma«, za pravi muzikal ni bilo prostora. Z odprtjem železne zavese je prišel tudi ta, takoj za njim pa do takrat prepovedani filmi in literatura. Ko smo nedavno analizirali repertoarje čeških profesionalnih gledališč, smo ugotovoli, da ni gledališča – vključno z Narodnim gledališčem v Pragi – ki ni vsaj enkrat na sezono na repertoar uvrstilo glasbene predstave, »kvazimuzikala«. Žal pa je resnica tudi ta, da nekatera gledališča v prestolnici varčujejo do te mere, da uprizarjajo muzikale s posneto glasbo, s sicer znanimi pop pevci, ki ne poznajo osnov dramske igre in niso vešči osnovnih plesnih korakov, je pa njihovo ime dovolj znano, da pritegne nezahtevno občinstvo.

Foto: Tino Kratochvil

V predstavi so uporabljeni songi iz muzikalov:

1. **Aquarius**; *Hair / Lasje* (G. Ragni, J. Rado, G. MacDermot)
2. **On My Own**; *Les Misérables / Nesrečniki* (H. Kretzmer, C. M. Schonberg)
3. **The Confrontation**; *Les Misérables / Nesrečniki* (H. Kretzmer, C. M. Schonberg)
4. **Memory**; *Cats / Mačke* (A. Lloyd Webber, T. S. Eliot)
5. **Mr. Mistoffellees**; *Cats / Mačke* (A. Lloyd Webber, T. S. Eliot)
6. **Don't Cry for Me, Argentina**; *Evita* (A. Lloyd Webber, T. Rice)
7. **Buenos Aires**; *Evita* (A. Lloyd Webber, T. Rice)
8. **On the Street Where You Live**; *My Fair Lady* (F. Loewe, A. J. Lerner)
9. **I Could Have Danced All Night**; *My Fair Lady* (F. Loewe, A. J. Lerner)
10. **Get Me to the Church on Time**; *My Fair Lady* (F. Loewe, A. J. Lerner)
11. **Confrontation**; *Jekyll and Hyde* (F. Wildhorn, L. Bricusse)
12. **The Last Night of the World**; *Miss Saigon* (C. M. Schonberg, R. Maltby JR., A. Boublil)
13. **America**; *West Side Story / Zgodba z zahodne strani* (L. Bernstein, S. Sondheim)
14. **Maria**; *West Side Story / Zgodba z zahodne strani* (L. Bernstein, S. Sondheim)
15. **King Herod's Song**; *Jesus Christ Superstar* (A. Lloyd Webber, T. Rice)
16. **I Don't Know How to Love Him**; *Jesus Christ Superstar* (A. Lloyd Webber, T. Rice)
17. **Gethsemane**; *Jesus Christ Superstar* (A. Lloyd Webber, T. Rice)
18. **Maybe This Time**; *Cabaret / Kabaret* (J. Kander, F. Ebb)
19. **If I Were a Rich Man**; *Fiddler on the Roof / Goslač na strehi* (J. Bock, S. Harnick)
20. **All I Ask of You**; *The Phantom of the Opera / Fantom iz opere* (A. Lloyd Webber, C. Hart)
21. **The Phantom**; *The Phantom of the Opera / Fantom iz opere* (A. Lloyd Webber, C. Hart)
22. **Summertime**; *Porgy and Bess / Porgy in Bess* (G. Gershwin, D. Heyward, I. Gershwin)
23. **Supercalifragilisticexpialidocious**; *Mary Poppins* (R. M. Sherman, R. B. Sherman)
24. **A Whole New World**; *Aladdin / Aladin* (A. Menken, H. Ashman, T. Rice, C. Beguelin)
25. **Circle of Life**; *The Lion King / Levji kralj* (E. John, T. Rice)
26. **Belle**; *Notre Dame de Paris* (R. Cocciante, W. Jennings)
27. **El Tango de Roxanne**; *Moulin Rouge!* (M. de Vries, C. Armstrong, A. Malik)

Še vedno velja prepričanje, da se za ne najbolj vrhunske operne pevce vedno najde prostor v opereti ali muzikalu?

Nekoč je to bilo »pravilo«, danes pa vemo, da ni dobro iti proti žanru in da kljub skupni klasični osnovi v muzikalu ni mesta za belcanto – in obratno. Muzikal se je od operete dokončno ločil šele z iznajdbo in uporabo mikrofona v gledališču sredi petdesetih let prejšnjega stoletja; zaradi katerega sta se spremenila žanr glasbenega gledališča in tehnika petja. Pevcu ni bilo treba več peti tehnično tako glasno, da bi preglasil orkester v orkestrski jami. Z mikrofonom je lahko nenadoma pel tudi šepetaje – ne le o radostih srca, ampak tudi o resnejših, tragičnih vsebinah. Samo petnajst let pozneje je Andrew Lloyd Webber napisal prvo rok opero *Jesus Christ Superstar*, ki je brez tehnike in mikrofonov sploh ne moremo uprizoriti. Študij klasičnega petja za nastopanje v glasbenem gledališču torej že dolgo ne zadostuje več; potrebna je specializacija, ob tem pa mora biti pevec še dober igralec in plesalec. Potreben je torej študij petja, dramske igre in plesa.

Kje se potemtakem šolajo igralci, zaposleni v vašem gledališču?

V Brnu imamo Janáčkovo umetniško akademijo (JAMU) z oddelkom za muzikal, kamor se lahko vpišejo študentje, ki že poznajo osnove petja, glasbe, plesa in dramske igre. Če jih po končani akademiji zaposlimo v našem gledališču, sprva le z enoletno pogodbo, morajo pri nas igrati tako v dramskem kot v glasbenem gledališču. Petr Gazdík, igralec, ki bo kot gost nastopil tudi v *Stoletju mjuzikla*, jutri igra Romea v Shakespearovi tragediji, bo dan pozneje pel Tonyja v *Zgodbi z zahodne strani*. Za igralca je takšen način dela naporen, toda vsakodnevne vaje za gib, ples in petje so za igralca nekakšna življenjska higiena. Naše gledališče v Brnu je repertoarno gledališče, kar v tem trenutku pomeni 56 živih predstav; to pa od igralcev zahteva pripravljenost, kakršno imajo vrhunski športniki.

Kako vam uspe iz dneva v dan razprodati dvorano za glasbeno gledališče s 700 sedeži?

Brno ima 400 tisoč prebivalcev, v njem vsako leto študira 100 tisoč študentov, skupaj z okolico šteje 700 tisoč prebivalcev in na večer lahko ponudi okoli štiri tisoč sedežev tistim, ki si želijo ogledati predstavo ali prisluhniti koncertu. Predstave našega gledališča so razprodane že od leta 1995 in verjamem, da nam uspeva zaradi tega, ker ustvarjamo sodobno gledališče z vrhunskimi interpreti, vedno s spoštovanjem do avtorjev.

Se v dobri prodaji predstav skriva tudi to, da ste intendant Mestnega gledališča že 30 let?

Od leta 2012 sem tudi predsednik Zveze čeških profesionalnih gledališč in s kolegi smo že večkrat poudarili, da gledališki direktorji nismo politiki, temveč smo v rokah politike. Politiki se menjajo mandatno in prepričani so, da se morajo z njimi zamenjati tudi direktorji. V Zvezi pa vemo, da dobre rezultate lahko obrodi le odgovorno, požrtvovalno in kontinuirano delo gledališkega vodstva, ki ansambel mirno vodi in ga usmerja v delo. Podobno kot to počne Katja Pegan v koprskem gledališču.

Pogosto režirate tudi v tujini. Vas tja, tako kot na primer v Koper, vedno spremljajo najožji sodelavci?

Vedno! Režija ni le delo režiserja, temveč celotne ekipe. Ker sem nekoč želel postati kipar, pri režiji izhajam iz prostora. Vizualna podoba pri predstavi je zame najpomembnejša, zato na začetku študija intenzivno sodelujem s scenografom, šele pozneje s kostumografom in koreografom. Ker z ekipo, ki me spremlja tudi v Kopru, delam že nekaj let, lahko hitro najdemo skupne in najboljše rešitve; s povsem novim sodelavcem, četudi vrhunskim ustvarjalcem, pa bi potreboval precej časa za spoznavanje in razlago, kaj sploh želim videti na odru.

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Kako ste se ujeli z našimi pevci, igralci in plesalci, saj večine niste poznali?
Zelo dobro, saj so odprti in nadarjeni posamezniki. Opazi se, da nimajo dovolj izkušenj na igralsko-pevsko-plesnem odru, vendar so disciplinirani, pripravljeni trdo delati, poznajo tehniko in – najpomembnejše – z vaje v vajo so boljši ter segajo višje in višje v nebo. Vsak od njih se namreč zaveda, da bo v nekem trenutku sam na odru, pred občinstvom, ki bo čakalo, da jih s svojim glasom in nastopom prevzame človek z glasbo v srcu in duši. Tudi vsi štirje plesalci so profesionalci; plešejo dobro, predvsem pa so – v nasprotju z »avtomatizirano« perfekcijo profesionalnih baletnih plesalcev – v gibu ohranili nekaj pristno človeškega.

Kakšna je po všem mnenju prihodnost muzikala?
Ne vem, kakšna bo glasba, vem pa kakšna bo prihodnost gledališča. Odkar obstaja človek, se le-ta namreč igra gledališče. V pogovoru z drugim človekom uporablja geste, mimiko in spreminja barvo glasu. Gledališče je človekova biološka potreba in brez gledališča ni civilizacije. Dokler bo obstajal človek, bo obstajalo tudi gledališče, in kakršna bo glasba, takšno bo tudi glasbeno gledališče. ▮ ***Miha L. Trefalt***

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Foto: Tino Kratochvil

Sto let mladosti

To je tako kot razpreti svoje srce in razkriti svoja čustva, tudi najintimnejša. Izdelati scenosled, ki naj prikaže stoletje muzikala, je težko, vendar hkrati tudi očarljivo delo. Zgodovina muzikala je kot utripajoče srce, je dogajanje, ki se nenehno spreminja in ki je prav gotovo preveč vsestransko, da bi ga lahko zajeli z eno samo podobo (razen, seveda, če bi se odločili za povsem kronološko pripoved). Toda Slovensko stalno gledališče iz Trsta, Gledališče Koper in SNG Nova Gorica so kljub temu ustvarila navdušujoč projekt, ki združuje znanje in veščine obeh kultur in držav, v katerih je ta žanr zelo priljubljen. Italija, domovina opere in belcanta, ter Slovenija, ki se ponaša s prenovljenim zborovskim repertoarjem in novimi izraznimi oblikami, se stikata v tej raznoliki regiji, ki združuje posebnosti obeh prostorov.

Foto: Jaka Varmuž

Kako torej v Italiji in Sloveniji pripovedovati o stoletni zgodovini muzikala? Ustvarjalci so se odločili za degustacijo – in to kar zajetno. Na gornje vprašanje odgovarjajo s sedemindvajsetimi pesmimi: te učinkovito prikažejo razvoj in sedanje stanje gledališkega žanra, ki se je razvil iz operete in ki se je znal prilagajati času, modnim smernicam in drugim glasbenim zvrstem ter je zato vstopil v novo tisočletje s svežim zagonom – na ravni melodij in vsebin. Muzikal je gledališka zvrst, v kateri se spajajo pesmi, dialogi, recitativi in ples ter skupaj pripovedujejo svojo zgodbo. Zgodbe so lahko zelo različne, prav tako pa tudi songi, ki so lahko izvirni, izposojene uspešnice ali tudi izvirne melodije, ki so postale svetovne uspešnice.

Predstava se začenja z velikimi angleškimi in ameriškimi produkcijami, s katerimi je žanr zaslovel po vsem svetu. Pesmi se izvajajo v izvirniku, angleščini, pri tem pa naj dodamo, da v koncertni izvedbi zaživijo z enako silo kot v izvirni postavitvi. Projekcije ter nastopi plesalk in plesalcev prinašajo pravo vzdušje znanih muzikalov – njihovih pesmi, koreografij in interpretacij. Ne gre torej samo za koncert, ampak za predstavo, ki se rodi in razvije z neskončnimi spremembami prostora in žanra ter s svojim ritmom prevzame, osupne in zabava gledalca. Občinstvo bo takoj ustvarilo neposreden odnos z odrskim dogajanjem.

Vsi bomo otroci cvetja, borili se bomo s francoskimi študenti, stali ob strani Kristusu in njegovim apostolom. Prepoznali bomo umetnine Lloyda Webberja in se ustavili v Ameriki, med sanjami in upi mladih migrantov. V tem časovnem vrtincu se bomo nato podali v Argentino in London ter spremljali preobrazbo male cvetličarke. Srečali bomo čudne like, fantoma iz opere, doktorja Jekylla in gospoda Hyda. Slišali bomo pripoved o številnih srečnih in hrepenečih ljubeznih, potem pa spoznali še kakega Disneyjevega junaka, ki nas je že kot otroke popeljal v svet muzikala.

Nekateri šansoni so iz znanih in priljubljenih filmov. Od nekdaj je namreč filmska industrija rada pripovedovala zgodbe iz muzikalov, vse pogosteje pa se dogaja, da slavni filmi zaživijo še v odrski postavitvi – tak primer je prav Moulin Rouge, produkcija, na katero smo v gledališču dolgo čakali in ki je debitirala na Broadwayu leta 2019 – na naših odrih bo odlomek iz te predstave zaživel še pred londonsko premiero.

Stoletje mjuzikla bo torej odlična priložnost za sanjarjenje, saj številni šansoni, ki jih bomo slišali na večeru, pripovedujejo o sanjah, hrepenenju in pričakovanju. Muzikal je pač to: pomaga nam, da se počutimo bolje, tudi takrat, ko se zgodba ne konča srečno. In nas prevzame. Vedno.

Sara Del Sal

Prevedla ***Matejka Grgič***

Stanislav Moša
Avtor in režiser

Dramski in glasbeni režiser, pisec glasbenih besedil in libretist, od leta 1992 umetniški direktor Mestnega gledališča Brno (MGB). V svoji bogati karieri je režiral več kot 150 dramskih in glasbeno-gledaliških uprizoritev na Češkem in v drugih evropskih državah, zlasti v Nemčiji, Italiji, Sloveniji, Slovaški, Hrvaški, na Nizozemskem, Portugalskem, v Španiji in Švici. Ob režijah besedil iz klasičnega in sodobnega dramskega repertoarja je njegovo umetniško delo tesno povezano z muzikalom (samo v matičnem MGB jih je režiral več kot 30); uveljavil se je kot izvrsten avtor, še posebej kot libretist in avtor glasbenih besedil. Prav tako je zaslužen za gradnjo in vodenje Glasbenega gledališča (v okviru MGB), ki je od odprtja leta 2004 neločljiv del brnske glasbenogledališke kulture. Za svoje umetniške dosežke je prejel več pomembnih državnih ter stanovskih nagrad in priznanj. ▮

Aneta Majerová
Koreografinja

Po končanem osemletnem študiju na Plesnem konservatoriju v Brnu (2000) je leta 2013 magistrirala še na praški Metropolitanski univerzi (smer Mednarodni odnosi in evropski študiji). V MGB je začela plesati leta 2000, bogatejša za izkušnje, ki jih je pridobila pri delu z režiserji Stanislavom Mošo, Petrom Gazdíkom, Stanislavom Slovákom ter koreografoma Igorjem Barberićem in Vladimírom Kloubekom, pa je postala asistentka koreografije in režije. Od leta 2009 kot koreografinja v MGB in drugih gledališčih ustvarja samostojno, z režiserjem Stanislavom Mošo sodeluje tudi pri dramskih produkcijah. Za njen prispevek h koreografiji v muzikalih *Mačke* in *Flashdance* (oba v MGB, 2013) ji je občinstvo podelilo nagrado za najbolj ustvarjalen dosežek leta. ▮

Andrea Kučerová
Kostumografinja

Rojena Brnčanka. Po študiju na Drugi industrijski tekstilni šoli (smer oblikovanja tekstilij in gledališke kostumografije) je leta 1991 kot grafična oblikovalka začela sodelovati z MGB in dve leti pozneje oblikovala prve kostume. Takrat je kot kostumografinja začela sodelovati z režiserjem Stanislavom Mošo in do danes podpisala kostumografijo za več kot 100 uprizoritev na Češkem, v Nemčiji, Italiji, Sloveniji, na Niozemskem, v Španiji, Luksemburgu, Belgiji in na Portugalskem. Ustvarja v dramskem in glasbenem gledališču, za svoje delo je že petkrat prejela nagrado za najboljšo kostumografijo sezone na Češkem. Od leta 2007 je glavna kostumografinja v MGB. ▮

Petr Hloušek
Scenograf

V Brnu rojeni Petr Hloušek je diplomiral na Šoli uporabnih umetnosti v Brnu ter na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje (smer ilustracija) v Bratislavi (1996). Na svojo ustvarjalno pot je stopil kot grafični oblikovalec, nadaljeval kot ilustrator in svoje izkušnje pozneje prenesel na gledališke odre in v animirane medije. Kot scenograf od leta 2005 ustvarja v gledališčih na Češkem, v Avstriji, Nemčiji in Švici. V Sloveniji je leta 2008 skupaj s scenografom Jaroslavom Milfajtom ustvaril scenografijo za nagrajeni muzikal *Sugar* v MGL, leta 2010 pa za muzikal *Mary Poppins* v MGB, ki je bil na portalu Musical.cz nominiran za uprizoritev leta. Hloušek, ki danes ustvarja v svojem oblikovalskem in postprodukcijskem studiu v Brnu, v zadnjem desetletju pri svojih scenografijah v edinstveno celoto združuje realistične scenske elemente in 3D animacijo. ▮

Petr Gazdík
Dramski igralec in pevec

Petr Gazdík izhaja iz češke igralske družine. Že kot otrok je nastopil v številnih produkcijah MGB, posnel na stotine radijskih oddaj in nastopil v mnogo filmih. Po šolanju na Državnem konservatoriju v Brnu (1993) je izobraževanje nadaljeval na Akademiji za glasbo in uprizoritveno umetnost Leoša Janáčka v Brnu (JAMU) in leta 2014 končal še študij programa MBA na Univerzi Nottingham v Veliki Britaniji. Član MGB je postal 1997, od leta 2003 je umetniški vodja njegovega Glasbenega gledališča. Še vedno nastopa v glasbenih in dramskih uprizoritvah, od leta 2008 tudi režira in prevaja. Je prejemnik nagrade talia 2009 za vlogo Jeana Valjeana v muzikalu *Nesrečniki* v produkciji MGB. ▮

Dušan Vitázek
Dramski igralec in pevec

Rodil se je v Trenčínu na Slovaškem. Študij na Akademiji za glasbo in uprizoritveno umetnost Leoša Janáčka v Brnu (JAMU) je končal leta 2005; že leto pred tem pa je začel nastopati v MGB. Odigral je večino naslovnih vlog v muzikalih in kar dvakrat osvojil nagrado talija: za vlogo Bergerja v muzikalu *Lasje* (2004) in za naslovno vlogo v muzikalu *Jekyll in Hyde* (2011). Ker je po srcu tudi športnik, je septembra leta 2018 izpeljal edinstven dobrodelni projekt, v katerem je združil obrt, šport, glasbo in brnsko legendo o kovaču Birku; v enem dnevu je podrl drevo, izdelal kolo in zvečer nastopil na koncertu. Od leta 2012 je član in obraz dobrodelne fundacije Za otroški smeh. ▮

Oldřich Smysl
Dramski igralec in pevec

Po maturi na angleškem oddelku Gimanzije Olomouc-Hejčín je leta 1997 izobraževanje nadaljeval na Akademiji za glasbo in uprizoritveno umetnost Leoša Janáčka v Brnu (JAMU). Med letoma 2001 in 2008 je sodeloval z MGB in nastopal v muzikalih, leta 2008 pa je skupaj s še petimi igralci združil moči v vokalni skupini All X, ki je nastopila na X Factorju. Po selitvi v Prago leta 2009 je kot samostojni ustvarjalec gostoval v produkcijah glasbenih gledališč, sodeloval z znamenitim mednarodnim gledališkim studiom Farm in the Cave, in se kot Cassio preizkusil v Shakespearovem *Othellu* v izvedbi Shakespearovega gledališča Praga. Leta 2019 se je vrnil v MGB, kjer trenutno nastopa v muzikalih *Mamma Mia!* in *Grand Hotel*. ▮

Eva Tancer
Plesalka

Foto: Ivan Loboda

Čeprav je magistrirala iz Komuniciranja in medijev na Fakulteti za humanistične študije v Kopru, jo ples spremlja že od 4. leta starosti. Zaradi vedno večje želje po ustvarjanju je leta 2016 soustanovila plesni studio Impress. Kot plesalka, koreografinja in mentorica se udeležuje plesnih seminarjev, tekmovanj, območnih in državnih revij za mlade ustvarjalce. Sodelovala je na številnih občinskih prireditvah, kot mentorica in koreografinja je pripravila tri celovečerne plesne prestave in kot plesalka trikrat nastopila na priljubljenem glasbenem festivalu Melodije morja in sonca v Portorožu. ▮

Boštjan Grabnar
Instrumentalist

Foto: osebni arhiv

Že zelo zgodaj je pokazal nadarjenost za glasbo. Starši so ga vpisali v glasbeno šolo, kasneje se je posvetil tudi študiju klasičnih orgel. Glasbeno pot je nadaljeval v zabavni glasbi s skupinami 4Fun, Gimme5, Agropop, z Nušo Derendo, za katero je kot soavtor prispeval večino uspešnic. Deloval je v skupini Yuhubanda in sodeloval z Markom Vozljem. Zadnja leta je član zasedbe pri Janu Plestenjaku. Kot avtor ali soavtor se lahko podpiše pod več sto skladb, sodeloval je na Evrosongu, na Slovenski popevki, MMS in drugih festivalih. Več let je deloval na RTV Slovenija kot pianist v oddajah, nazadnje pa kot klaviaturist, producent in vodja hišnega benda RTV. Piše glasbo za dokumentarne filme ter nanizanke. Kot klaviaturist je sodeloval v muzikalih *Mamma Mia!*, *Briljantina* in *Vesna*, za katero je tudi priredil vse pesmi. ▮

Klemen Kotar
Instrumentalist

Multiinstrumentalist, aranžer, skladatelj in pedagog. Profesor saksofona na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, dirigent in umetniški vodja Big banda Grosuplje.

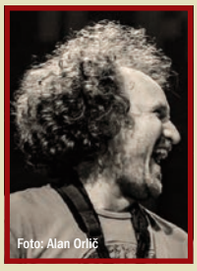
Foto: Alan Orlič

Za sabo ima okoli 50 albumov in nekaj tisoč nastopov; od tega nekaj z avtorskimi projekti *Dušni pastirji*, *EJQ*, *Smaal Tokk* in *Nula Kelvina*, večkrat toliko pa z znanimi izvajalci, kot so Big Foot Mama, Nina Pušlar, Jan Plestenjak, Neisha, Gwen Hughes in Big band RTV Slovenija.

Kot saksofonist in aranžer je sodeloval pri oddajah *Zvezde pojejo* in *Parada* (oboje RTV Slovenija), kot multiinstrumentalist pa v muzikalih *Briljantina*, *Kabaret* (MGL) in *Trač* (MGL in Gledališče Koper). ▮

Odzivi po premierah

Gledališče Koper

Harold Pinter

Jašek

Foto: Jaka Varmuž

Prevajalec **Zdravko Duša**, režiser in scenograf **Jaka Ivanc**, dramaturški sodelavec **Matjaž Briški**, avtor glasbe **Davor Herceg**, kostumograf **Andrej Vrhovnik**, lektor **Martin Vrtačnik**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, asistent režiserja **Ivan Loboda**
Igralca **Rok Matek** (*Ben*), **Blaž Popovski** (*Gus*)

Premieri 21. in 28. februarja 2020 v mali dvorani Gledališča Koper

Koprska predstava ima to prednost in odliko, da Pinterja ne postavlja na glavo in ne išče vzporednic tekstu, da bi ga nadgradil, ali, kot se največkrat dogaja, ko hoče režiser blesteti bolj kot avtor, podgradil. Ivančevo izhodišče je poplačano z izrazito izklesanostjo in zvestobo ideji angleškega dramatika, ki si je najbrž želel prikazati prav to, kar so pokazali v koprskem gledališču. To pa je neskončno čakanje nečesa. Nekaj se mora zgoditi, a ne vemo, kaj se bo zgodilo. Epilog ni po željah enega od obeh protagonistov.

Gus, ki ga duhovito in dosledno igra Blaž Popovski z glasovnim falzetom, tako da je videti naiven in neroden, otroško zasanjan, vseskozi sprašuje Bena, a ne dobi odgovorov. Gus je poln dvomov, z njimi zastavlja gledalcu tudi vprašanje vesti, medtem ko je Ben, kot ga interpretira Rok Matek, dominantna figura v tej čudni dvojici. Nikoli noče v poglobljeno diskusijo, njegovi molki so opremljeni z obrambnim nasiljem in je paradigmatičen primer Pinterjeve definicije, da je govor oziroma pogovor le strategija, ki prikriva goloto molka. ▮ ***Marij Čuk**, Primorski dnevnik, 5. marec 2020*

Gledališče Koper

David Eldridge

Začetek

Prevajalka **Tina Mahkota**, režiserka **Renata Vidič**, avtor glasbe **Mirko Vuksanović**, scenograf **Milan Percan**, kostumografinja **Anja Uković**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, lektor **Martin Vrtačnik**
Igralca **Anja Drnovšek** (*Laura*), **Luka Cimprič** (*Danny*)

Premiera 18. septembra 2020 v Kulturnem domu Izola

Predstava ima vse, kar je potrebno za današnji čas: sodobno besedilo, ki ga je pred petimi leti napisal angleški dramatik David Eldridge in ga je odlično poslovenila Tina Mahkota, osrednjo temo, ki govori o osamljenosti ljudi, ki hrepenijo

Priznanje MOK festivalu Pri svetilniku

Foto: Studio d'Or

V jubilejni sezoni naše gledališče praznuje tudi 10-letnico Festivala gledaliških predstav za mularijo Pri svetilniku, ki je nastal iz pobude, s katero smo se zavezali, da si bo vsak otrok iz Mestne občine Koper v okviru organiziranih šolskih dejavnosti vsaj enkrat na leto ogledal gledališko predstavo. Pobuda je v desetletju iz nekajdnevnega festivala prerasla v dvomesečni festival otroških predstav v (so)produkciji Gledališča Koper. Lani, ko je organizacijo festivala prevzela gledališka pedagoginja Vanja Korenč, si jih je skupaj s spremljevalnimi dogodki (gledališke improvizacije, učna ura o gledališču, delavnica An ban, gledališki bonton) ogledalo rekordnih 8.829 otrok in njihovih spremljevalcev iz 31 osnovnih šol, vrtcev in vzgojno-izobraževalnih zavodov.

Da gre za festival, ki je presegel vsa pričakovanja, je prepoznala tudi ustanoviteljica Gledališča Koper, Mestna občina Koper, in gledališču 10. oktobra podelila priznanje za »desetletno uspešno širjenje gledališke umetnosti in kulture med najmlajše ter učinkovito povezovanje vzgojno-izobraževalnih institucij širše regije«. Priznanje je ob prisotnosti otrok iz vrtca Kekec Koper in OŠ Dušana Bordona v imenu Mestne občine Koper predal župan Aleš Bržan, v imenu Gledališča Koper pa ga je sprejela igralka Tjaša Hrovat. ▮

po pravem partnerskem odnosu, in vrsto referenc na današnjo družbo in njeno vedenje. /.../ Predstava je poldrugo uro trajajoči dialog med dvema, ki nosita precejšnjo prtljago minulih izkušenj in porazov, in razkriva tudi željo po domu, partnerstvu in toplini. Emblematičen je Laurin monolog, v katerem spregovori o svojih resničnih željah po družini. Vešče ga izpove igralka Anja Drnovšek, ki ves čas nekako vodi igro zapeljevanja, ob njej pa Luka Cimprič odlično izpelje niansiranje lika zadržanega in nezaupljivega moškega, ki živi spet pri mami in se boji novega razočaranja. Reži-

Foto: Jaka Varmuž

serka Renata Vidič je zgodbo, ki je prežeta tudi s humorjem in jo na trenutke dojemamo kot komedijo, postavila v realistični okvir trendovskega stanovanja – scena je delo Milana Percana – in protagonista spretno vodi med besedami in tišino, približevanjem in oddaljevanjem, do spoznanja, da sta vendarle na nek način sorodni duši in da je vredno poskusiti. V takšni zgodbi se ni težko prepoznati. ▮ ***Neva Zajc**, Radio Slovenija, Opoldnevnik, 19. september 2020*

Gledališče Koper, SNG Nova Gorica, Drama SNG Maribor

Federico García Lorca

Hiša Bernarde Alba

Prevajalka **Maja Šabec**, režiserka **Yulia Roschina**, avtorici priredbe **Yulia Roschina** in **Ana Kržišnik Blažica**, dramaturginja **Ana Kržišnik Blažica**, lektor **Srečko Fišer**, scenografinja in kostumografinja **Vasilija Fišer**, avtor glasbe **Branko Rožman**, oblikovalka giba **Ana Pandur**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, asistent režiserke **Ivan Loboda**
Igralke **Mojca Partljič** (*Bernarda*), **Marjuta Slamič** (*Angustias*), **Mirjana Šajinović** (*Magdalena*), **Tjaša Hrovat** (*Martirio*), **Eva Kraš** (*Adela*), **Nika Rozman** (*Amelia*)

Premiera 2. oktobra 2020 v Gledališču Koper

Foto: Jaka Varmuž

Tudi režiserkine odločitve so bile dokaj drzne in so se nagibale prej v metaforično-simbolistično spenjanje in so s tem le nakazale čutno zavrtost, hkrati hrepenenjsko in vsakršno nemoč, kot pa v kontrastnost in konflikt z družbenimi zakonitostmi, predsodki in avtoritarnostjo. /.../

Temna poetičnost s krutimi odtenki, ovitimi v tišino in črne sence pa je vendarle opozorila na težke čase, ki jih preživlja človek (ne le ženska, ampak človeštvo sploh) v današnjem svetu. ▮ ***Marij Čuk**, Primorski dnevnik, 18. oktober 2020*

Namesto z besedami hoče uprizoritev v formi, ki je blizu koreodrami in mestoma, tudi po intenzivnosti, spominja na predelave in adaptacije, ki jih je nekdaj v slovenskem prostoru najbolj avtorsko in prepoznavno vnašal Damir Zlatar Frey, z izpostavljanjem zavrte in od zunaj zablokirane telesnosti prikazati represijo nad živahnimi puncami, obsojenimi na karantensko zaprtost v mračen dom. Marjuta Slamič, Mirjana Šajinović, Tjaša Hrovat, Eva Kraš in Nika Rozman, slednja tudi kot pianistka in nekakšen konferansje, pojasnjevalec v bikoborski opravi, tako stopajo v simuliran ring, obkrožene z ostalimi, in dajejo plesne komentarje, o družbenih vlogah in telesni ujetosti v njih, o strasteh in brezupu. Njihovi solistični nastopi so izpovedni, ne manjka tekmovalnih, kadar nastopi prerivanje za Pepeta, vse ob avtorski glasbi Branka Rožmana, ki je tokrat zasledoval mediteransko pregret in strasten melos, in zgoščena, intenzivna predstava uspe povzeti sentiment v kratkih, zgoščenih nastopih, ki jih prekinjajo tudi premolki, zamolki, ko se atmosfera še lovi in ustvarja, in zdi se, da ekstenzivirajo sicer polnokrvno uprizoritev.
▮ ***Matej Bogataj**, Delo, 14. oktober 2020*

Foto: Studio d'Or
Foto: Studio d'Or
Foto: Studio d'Or

#gledaliscejedoma

Moč igre na spletu

Na začetku jubilejne sezone smo v Gledališču Koper napovedali tudi niz petih domačih in dveh gostujočih uprizoritev, ki bi si jih pod skupnim naslovom *Moč igre* gledalci lahko ogledali na odru male dvorane. Po vsaki predstavi bi v foajeju našega gledališča sledil pogovor z igralci. Kljub začasnemu zaprtju gledališča za obiskovalce, smo obljubo izpolnili in na odru male dvorane odigrali vseh pet uprizoritev našega gledališča, ki so si jih gledalci lahko ogledali v neposrednem spletnem prenosu na družbenem omrežju Facebook ter kanalu Youtube: Genetovi *Služkinji* (23. 10.), Eldridgeov *Začetek* (30. 10.), Buchacine *Deklice ne bi smele igrati nogometa* (6. 11.), Pinterjev *Jašek* (13. 11.) in Partljičevo komedijo *Točno opoldne* (20. 11.). Spletnim prenosom so sledili pogovori z igralci o predstavah, vodil jih je hišni dramaturg Miha Trefalt. ▮

Foto: Jaka Varmuž

Foto: Jaka Varmuž

Foto: Ksaver Šinkar

Foto: Jaka Varmuž

Foto: Jaka Varmuž

Nove poti do vas

Igralec Rok Matek o spletnem prenosu predstav v živo

Gledališče je ponovno našlo pot do vas. Predstave, ki se v živo odigrajo v gledališču in jih lahko spremljate na spletu. V nadgradnji *Skoka v pravljico* pa lahko naši najmlajši celo pokličejo po telefonu in pomagajo oblikovati zgodbo. Prepričan sem, da je tudi njim, tako kot je nam, to v veliko veselje. Za nami je tudi niz odigranih predstav na mali sceni. Mogoče je bilo po odigrani predstavi nekoliko praznine, ker vas ni z nami, ker ni vašega spremljanja, smeha in odzivov. Gledališče je polnokrvni obred, ki potrebuje vas in nas. Vseeno pa je bilo na nek poseben način lepo igrati to predstavo. Imel sem občutek, kot da prenašamo energijo k vam domov, v seveda zelo posebnih okoliščinah, in zazdelo se mi je, kot da jo s soigralcem Blažem zato igrava še veliko bolj navihano in igrivo. Že kar nekaj mesecev me spremlja občutek, kakor da bi bili gledališki dogodki v teh časih, pa s tem ne mislim samo na prenose v živo, veliko darilo za vas in za nas. Takšni prenosi predstav ohranjajo vsaj nekaj bistvenih prvin gledališča, s katerimi mi ohranjamo igrivost do ustvarjanja in se veselimo vašega spremljanja v upanju, da se kmalu spet vidimo v živo ter skupaj praznujemo gledališče takšno, kot ga poznamo. ▮

Pravljica za kovanec

***Skok v pravljico*, skupni naslov za delavnice prebiranja in igranja pravljic, ki jih z igralcem Igorjem Štamulakom ob sobotnih dopoldnevih v našem gledališču pripravljamo že desetletje, je v drugem koronskem valu doživel nadgradnjo in mlade gledalce v neposrednem spletnem prenosu povezal z odrom tudi po telefonu.**

Že s pomladno selitvijo na splet se je s pomočjo pametnega telefona v neposredne spletne prenose – najprej iz vrta v Piranu, nato iz gledališča – preselil tudi *Skok v pravljico*, ki je zadnji dve novembrski soboti doživel vsebinsko in tehnično nadgradnjo. Igralcu Igorju Štamulaku so se namreč pri pripovedovanju pravljic *Moj dežnik je lahko balon* Ele Peroci in *Zvezdice zaspanke* Frana Milčinskega Ježka v različnih vlogah pridružili vsi igralci našega gledališča in na velikem odru so ustvarili pravi mali gledališki predstavi, mladi gledalci pa so imeli priložnost, da s telefonskimi klici, ki jih je na odru sprejemal Igor, pomagajo žalostnemu Polhku izbrati pravo barvo za »vesel« klobuk ter pregnati žalost, Razbojniku Ceferinu pa napisati prijazno pismo mami.

Foto: ekranski posnetek

Pri pripravi in realizaciji projekta je sodeloval celotni umetniški ansambel gledališča, kakovost spletnega prenosa smo tokrat prvič zagotovili z več kamerami. Vsi, ki so želeli *Skok v pravljico* spremljati na Facebooku ali na kanalu Youtube Gledališča Koper ter s klici sodelovati v predstavi, pa so si morali za simbolično ceno enega evra zagotoviti spletno vstopnico.

Skok v pravljico, ki si ga je v dveh neposrednih spletnih prenosih ogledalo skupaj 160 otrok, bodo mladi gledalci lahko spremljali vsako soboto vse do ponovnega odprtja naše gledališke hiše za obiskovalce. ▮

Gledga ▮ Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran ▮ Letnik XVIII, številka 5 ▮ Izdajajo Gledališče Koper in Obalne galerije Piran ▮ Za izdajatelje Katja Pegan in Jelka Pečar ▮ Uredništvo Tatjana Sirk, Miha L. Trefalt (odgovorni urednik) ▮ Lektorica Alenka Juvan ▮ Tisk Tiskarna Vek Koper ▮ Naklada 2.000 izvodov ▮ Koper, november 2020 ▮ Izid občasnika Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran so omogočili Ministrstvo za kulturo RS, MO Koper, Občina Ankaran in Občina Piran ▮ Na naslovnici Gledališča Koper: fotografija s predstave *Stoletje mjuzikla* (foto: Tino Kratochvil) ▮ Na naslovnici Obalnih galerij Piran: Jaka Jeraša, *Soline*, 2007–2008, fotografija, 75 x 120 cm (detajl)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTÀ DI CAPODISTRIA

Občina Ankaran
Comune di Ancarano

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO